

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeus esteenä sille, että kansallisen oikeuden mukaisen luottamuksensuojan periaatteen perusteella arvioidaan sitä, onko kansallinen hallintoelin herättänyt luottamusta unionin oikeuden säännöksen vastaisesti ja siten menetellyt kansallisen oikeuden mukaan oikeudenvastaisesti jättäessään korvaamatta vahingon, joka oikeussubjektille tämän seurauksena aiheutui, jos oikeussubjekti ei voi vedota tehokkaasti unionin oikeuden mukaiseen luottamuksensuojan periaatteeseen, koska kyseessä on unionin oikeuden täsmällinen säännös?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Ravensburg (Saksa) on esittänyt 22.1.2021 – VK v. BMW Bank GmbH

(Asia C-38/21)

(2021/C 128/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Ravensburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VK

Vastaaja: BMW Bank GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1. EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmannen virkkeen ja 12 §:n 1 momentin kolmannen virkkeen mukainen laillisuusfiktio

- a) Ovatko EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmas virke ja 12 momentin 1 kohdan kolmas virke, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset, direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan ja 14 artiklan 1 kohdan vastaisia?

Jos ovat:

- b) Seuraako unionin oikeudesta ja etenkin direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdasta ja 14 artiklan 1 kohdasta, että EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmas virke ja 12 §:n 1 momentin kolmas virke ei voida soveltaa, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset?

Jos kysymykseen II. 1. b vastaan kieltävästi:

2. Direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan mukaiset luottosopimuksissa mainittavat tiedot

- a) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksessa mainittavan maksettavan koron määrän päivää kohden on käytävä laskennallisesti ilmi sopimuksessa mainitusta sopimuksen mukaisesta lainakorosta?

- b) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksen tekohetkellä sovellettava viivästyskorko on ilmoitettava absoluuttisena lukuna ja että ainakin sovellettava viitekorko (käsiteltävässä asiassa BGB:n 247 §:n mukainen peruskorko), jonka perusteella sovellettava viivästyskorko määräytyy lisäämällä siihen tietty prosenttimäärä (käsiteltävässä asiassa BGB:n 288 §:n 1 momentin toisen virkkeen mukaisesti viisi prosenttiyksikköä), on ilmoitettava absoluuttisena lukuna, ja onko kuluttajalle selvitettävä viitekorko (peruskorko) ja sen vaihtelu?
- c) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan t alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksen tekstissä on mainittava olennaiset muodolliset edellytykset tuomioistuimen ulkopuolisten valitus- ja oikeussuojajamenettelyjen käyttämiselle?

Jos ainakin johonkin edellä olevista kysymyksistä II. 2. a–c vastataan myöntävästi:

- d) Onko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohtaa tulkittava siten, että peruuttamisen määräaika alkaa vasta sitten, kun saman direktiivin 10 artiklan 2 kohdan mukaiset tiedot on ilmoitettu kokonaisuudessaan ja oikein?

Jos ei ole:

- e) Mitkä ovat merkityksellisiä perusteita sille, että peruuttamisen määräaika alkaa kulua, vaikka tietoja ei ole ilmoitettu kokonaisuudessaan tai ne ovat virheellisiä?

Jos edellä olevaan kysymykseen II. 1. a ja/tai ainakin johonkin kysymyksistä II. 2. a–c vastataan myöntävästi:

3. Direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen peruuttamisoikeuden menettäminen passiivisuuden perusteella

- a) Voidaanko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen peruuttamisoikeus menettää passiivisuuden perusteella?

Jos voidaan:

- b) Onko menettämisessä passiivisuuden perusteella kyse peruuttamisoikeuden ajallisesta rajoittamisesta, josta on säädettävä parlamentin antamalla lailla?

Jos ei ole:

- c) Edellyttääkö menettäminen passiivisuuden perusteella subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä huolimattomuudesta?

Jos ei edellytä:

- d) Onko luotonantajan mahdollisuus antaa tiedot luotonottajalle jälkikäteen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvalla menettämistä passiivisuuden perusteella koskevien sääntöjen soveltamiselle?

Jos ei ole:

- e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos on:

- f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuimen ohjeiden välinen ristiriita?

4. Direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen kuluttajan peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva oletama:

a) Voidaanko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista peruuttamisoikeutta käyttää väärin?

Jos voidaan:

b) Onko peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskevassa olettamassa kyse peruuttamisoikeuden ajallisesta rajoittamisesta, josta on säädetty parlamentin antamalla lailla?

Jos ei ole:

c) Edellyttääkö peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva oletama subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä huolimattomuudesta?

Jos ei edellytä:

d) Onko luotonantajan mahdollisuus antaa tiedot luotonottajalle jälkikäteen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvaa peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskevalle olettamalle?

Jos ei ole:

e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos on:

f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuinten ohjeiden välinen ristiriita?

⁽¹⁾ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Alankomaat)
on esittänyt 26.1.2021 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Asia C-39/21 PPU)

(2021/C 128/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X

Vastapuoli: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid